

JIM DE VAKMAN

Jim was een echte vakman. Hij werkte in de metaal. Omdat hij prachtwerk wist af te leveren, had hij vrijwel altijd werk, meestal via een koppelbaas. Jim was geboren in Ierland, maar woonde al lange tijd in Rotterdam. Hij kende de stad als zijn broekzak. En Rotterdam kende hem. Jim wist precies hoe hij aan cocaïne kon komen.

Een echte dakloze was Jim niet. Hij had een kamer en een baan. Maar hij had ook zijn cocaïne nodig. Het kwam nogal eens voor dat hij te benauwd was om te werken. Dan had hij ook geen geld voor zijn kamer. In die perioden was hij dakloos en ziek tegelijk. Laten we Jim beschouwen als een parttime-dakloze.

Jim rookte cocaïne als crack. Dat wil zeggen dat hij via een pijpje de cocaïnedamp direct in zijn luchtwegen kreeg. Jammer dat de dealer van Jim koos voor het gemak en het grote geld. Jammer, omdat crack met een eenvoudige ingreep veel minder schadelijk kan worden gemaakt, namelijk door het aan te maken met maagzout. Dat duurt maar iets langer en kost bijna niets.

Crack kan ook worden aangemaakt met ammoniak. Door cocaïne te roken, gaan je longen zeer snel achteruit. Maar als die cocaïne ook nog eens wordt aangemaakt met ammoniak, is dat nog veel schadelijker voor de longen. Dat aanmaken met ammoniak deed Jim en met hem vele andere gebruikers. Bijna alle cokegebruikers hebben longproblemen. Niet alleen door de ontstekingen in de longen en luchtpijpjes, maar ook door de cocaïne en de ammoniak.

Twintig jaar geleden klom ik op een tafel in het opvanghuis voor daklozen en riep het uit, want iedereen moest het weten: spuit geen heroïne, want er is een nieuwe ziekte, aids! Als je toch heroïne wilt spuiten, gebruik dan een schone spuit en naald! Heroïne is ongezond, maar je krijgt dan tenminste geen aids!

Nu is er opnieuw iets wat ik zou willen uitroepen, iets wat iedereen moet weten: gebruik geen coke, want het is troep! Als je toch coke gebruikt, neem het dan alleen als het is aangemaakt met maagzout!

Jim lag weer in de ziekenboeg. Het ging heel slecht met hem. Het zag ernaar uit dat hij, de stoere metaalbewerker, de vakman, 47 jaar, over niet al te lange tijd zou sterven. Zijn longen waren

helemaal uitgerekt, niet alleen door de sigaretten, maar vooral door de coke en het ammoniak-effect.

'Jim, misschien kan het ziekenhuis je nog helpen, maar je zult er zelf voor moeten knokken!'

De dienstdoende longarts was wijs en eerlijk. Als hij Jim als longarts zou opnemen, zo legde hij uit, en hij moet worden beademd, dan heeft dat geen zin als hij daarna opnieuw cocaïne gaat gebruiken. Dat betekent dus: geen volgende behandeling, ook gezien het ernstige capaciteitstekort in beademingsapparaten.

Jim werd beademd omdat de longarts, de huisarts en Jim goede afspraken hadden gemaakt. Een laatste kans werd hem gegund. En het werd hem eerlijk verteld: dit kon niet opnieuw gebeuren als hij weer zou gaan gebruiken. Iedereen knokte voor Jims leven.

Jim knapte op. Na de ziekenhuisopname sterkte hij aan in de ziekenboeg. Met extra voeding kreeg hij een betere conditie. Hij kreeg meer spieren en kon weer beter ademen.

Wat we van Jim kunnen leren? Gebruik geen coke! En als je toch coke gebruikt, neem dan goed spul. Eet goed, want een gebruiker die ziek wordt, heeft vaak al een slechte conditie. Coke breekt ook de spieren af en geeft

een slechte body-mass index. Open benen en luchtweginfecties genezen niet of nauwelijks.

De medewerkers van ons huis en de longarts, we hebben gedaan wat we konden. Maar zie maar eens op te boksen tegen nietsontziende dealers, die alleen maar boodschap hebben aan het grote geld. Een jaar later hebben de longen van Jim het toch opgegeven en is hij gestorven. Met al ons vakmanschap hebben we deze vakman niet kunnen redden. ■

Marcel Slockers,
huisarts

BEELD: PHOTOS.COM

De stukjes van Marcel Slockers over verslaafden- en daklozenzorg worden op de site gebundeld in het dossier 'Straatdokter'. U vindt dit via www.medischcontact.nl/dezeweek.

